אוצר מדרשים — אגדתא דשמעון כיפא נוסחא ג

אגדתא דשמעון כיפא, נוסחא ג׳

[בית חמדרש ח״ו בסוף]

לא רחוק מזמן ההוא היה בין חכמי ישראל חכם גדול מאד ושמו שמעון ובלשונם כיפא ע״ש סופו, והאיש ההוא היה גדול ליהודים ומשמש בבת קול עד אשר לגודל חכמתו קנאין פוגעין בו כי קנאו בו כל החכמים, ומחמת הקנאה לא נהגו בו כבוד כראוי עד שהיה מוכרח להתרחק מירושלם וישב לו מנגד. וכשמוע הנוצרים מחכמת ר׳ שמעון הנקרא כיפא ומגודל הלחץ אשר לחצו אותו החכמים, ויתקבצו עם רב מהנוצרים ויבואו פתאום ירושלימה וחרבות שלופות בידם, ונכנסו פתאום אל הבית אשר היה שם ר״ש כיפא כי בא לירושלם לחוג שם את חג הסוכות, ויאמרו אליו, האתה זה החכם ר״ש כיפא, עד מתי תהיה מושנא מן החכמים אשר תכלית שנאה שונאים אותך ואתה ביניהם לקוץ מכאיב? נתור לך מנוחה כי תפנה לבבך אל אמונתנו העולה ומוצלחת יום אחר יום, ואתה תהיה לנו לשר ומושל כאות נפשך, ואם לא תשמע אלינו מטוב רצונך, הנה החרבות שלופות לבלתי נשאיר לכם שריד ופליט. וישליכו חרבותם עליו ויאמרו אליו, השיבנו דבר כי לא נפרד ממך, כי אם מכת החרב והרג יפריד בינינו. ויתבונן ר"ש בחכמתו וצדקתו ויאמר חלילה לי, בן שבעים שנה אנכי היום ואיך אחלל שיבתי באמונה חדשה. ויאמר אליהם, מה שרצונכם לעשות עמי עשו בי ואלה הצאן מה עשו, שארית ישראל מה חטאו כי דלקתם אחריהם חנם על לא חמס בכפם. ויאמר ר״ש בחכמתו וצדקתו, תנו לי זמן עד אשר אחקור ואדרוש אחר אמונתכם למען כי אאמין בה ולא תהיה אמונה הכרחית, ויאמרו הננו נותנים לך זמן כיום תמים. ואז נכנסו ונתקבצו כל בית ישראל אשר בירושלם אצל ר״ש ויפלו לפניו ארצה בבכי ובתחנונים ויאמרו, עלינו תחול האשמה אם תלך עמהם למען החיות עם רב כל אומה ישראלית, הן בחרב יצאו לקראתנו ומאתנו אזלת יד, ועונינו גרמו כי גברה ידם ומי יעמוד נגד עם הקשה והכבד הזה אשר כלי חרב בידיהם. ואתה ראה בחכמתך שלא תגעל נפשך בגעוליהם ובתועבותיהם, והציל את שארית הפלטה. ביום השני שלח ר״ש לקרוא לזקני הנוצרים אליו, ויאמר אליהם הנני למצותכם, כי לילך עמכם ולעשות רצונכם חפצתי, אך גם אתם לא תחליפו את דבריכם כאשר אמרתם לעשות אותי לרב ומושל עליכם. ויענו ויאמרו: כן נעשה כאשר דברנו, והאיש אשר ימרה את פיך יומת, רק אין דבר – לך עמנו והטבנו לך. וילך ר״ש כיפא עם הנוצרים והתראה לפניהם כאילו הודבק באמונתם מאד מאד, ובכל יום ויום הוא מחזיק באמונתם הכוזבת וידים הרפות באמונה יחזיק וברכים כושלות יאמץ ויזרזם ויזהירם על התורה ועל העבודה החדשה אשר נתן להם יוחנן ואבא שאול (פאולוס) והזהירם שיתרחקו מעדת ישראל מרחק רב ושלא יבואו לבתי כנסיות ומדרשות, ושלא ימנעו את ישראל מעבודתם, ואמר להם, כי בזה אתם מורידים אותם לבאר שחת, כי מאוס בעיני ישו תורת משה

ועבודתו זר מעשהו. והנוצרים שמעו לכל פקודתו כי האמינו בו מאד, והיה נראה בעיניהם למאמין גדול באמונתם יותר מכל המאמינים באמונה הכוזבת.

ברבות הימים אשר נתאמץ ר"ש ביניהם וחשוב בעיניהם למאמין גדול ודבוק גדול באמונתם, צוה ר"ש לבנות לו בית ומגדל של סלע, ולחצוב בתוך הסלע חדרים, כי אמר כן צוה ישו שיהיה לי מקום מיוחד אשר שם יתועד עמי לצוות על ידי לעמו כחפצו, גם צוה אלי שלא אשא אשה כל הימים פן פתאום יבא לדבר אלי ואני לא מטוהר משכבת זרע, לכן לא יבא שום אדם למגדל הזה. וכל מחשבות ר"ש היו להתבודד בהם לבל יתגעל במאכלם ובמשתיהם ולבל ישתחוה לצלמיהם, כי לבבו נאמן בה' ובתורת משה עבדו. וישמעו אליו הנוצרים כי האמינו בו מאד, ויבנו לו את המגדל ויחצבו לו בנקיקי הסלע בית מושב לו, וישב שם ר"ש במגדל הזה, וכל הימים היה מתבודד עם קונו בתורת משה כל היום וכל הלילה. ופעם אחת בשנה יצא לפני שער המגדל ויתקבצו אליו הנוצרים וישתחוו לו ארצה, וישמיעם חוקות ותורות חדשות, ויאמר תמיד כה צוני ישו לצוות עליכם וללמד אתכם תורה ומצות וחקים אשר (לא) טובים, ולא היה מצוה אחת אשר לא היה לטובת ישראל, והם האמינו בו מאד ויקבלו עליהם עול חקיו ומצותיו לדור דורות, וימנעם מכל מצות תורת משה ע"ה חקיו ומשפטיו. אך הסבו את שם ר"ש כיפא – פוטר, ע"ש שפטרם לגמרי מכל תורת משה, כי רבים הם. וישב שם במגדל הסלע כל הימים. ועל שם הסלע אשר שם בו קינו קראו היהודים את שמו ר"ש כיפא. ור"ש בהיותו סגור ומסוגר במגדל הסלע היה עובד ה' בכל נפשו, וחיבר כמה פיוטים ויוצרות וקרובץ ואופנים וזולתות על כל השנה כמו שעשה הקליר. גם קצת פיוטי ר"ה חובר במגדל הסלע, וישלחם ע"י איש עתי נאמן ביתו, ובטח בו למסרם ביד חכמי ישראל בבבל שיתפללו החזנים אותן הפיוטים, וחכמים מסרו אותן הפיוטים לר' נתן הבבלי שהיה ראש אב לכל הגולה, ומשם נפוצו בכל תפוצות ישראל ונתקבלו בכבוד, וישימו לחוק לישראל להתפלל בכל הגולה ע"פ אלה הפיוטים, והם יגינו ויליצו בעד המחבר ע"ה.